
Premiera igre Življenje kot delo

RADIO SLOVENIJA 1, 06.01.2018, **DANES DO 13H**, 13:15

V studiu Mestnega gledališča ljubljanskega so sinoči premierno uprizorili igro izraelskega dramatika Hanoha Levina z naslovom Življenje kot delo. Ta spada med pogosto uprizarjana dela avtorja, ki je v razmeroma kratkem življenju, rodil se je leta 1943, umrl pa leta 1999, napisal 63 iger ter številne tudi režiral. Življenje kot delo je prevedel Klemen Jelinčič Boeta, režiral pa Andrej Jus. Predstavo si je ogledala Staša Grahek.

STAŠA GRAHEK: Da staranje ni za slabiče, je jasno vsakomur, ki živi dovolj dolgo, da ima to izkušnjo. Jona Popoh iz Levinove igre jih ima nekaj čez 50 in se spopada s posebej hudo krizo srednjih let. Na pragu starosti, ki jo občuti kot samoto na robu prepada, obračunava s seboj, s preteklostjo in neizbežno prihodnostjo. Pogled nazaj ga ne zadovoljuje, prihodnost ga straši, sedanjost dolgočasi. Stisko skuša razrešiti tako, da se odloči po 30 letih zakona zapustiti ženo Levivo. Ta v nasprotju z Jonom pluje s tokom, sprijaznjena je z izkušnjo poznih let, ki jih bo preživela z razmeroma ljubljanim možem. Jonovi agresivni monologi se prepletajo z dialogi z zaspano Levivo. Njegova verbalna napadalnost navsezadnje izzove protinapad, Jona iz ust žene, ki ga, kot pravi, pozna kot svojo prebavo, izve, kako ga vidi ona in ga vendarle sprejema. Nočni obisk znanca Gunkla pomaga Joni do spoznanja, da je vendarle lažje biti sam in star v dvoje, kot brez vseh. Levinova soočenje z minljivostjo in smrtjo se godi na utesnjenem klavstrofobičnem prizorišču, ki ga v celoti zaseda postelja, simboli prostor rojstev in smrti. Skozi okno občasno vstopi svetloba, pa spet zamre. Boris Ostan in Jette Ostan Vejrup prepričljivo preigrata vse registre, od sovraštva do ljubezni, od strahu do sprijaznenosti, od groze do smeha. K malce obešenjaškemu sprijaznjeno z neizbežnim pa prispeva tudi Gregor Čušin kot nenavadni Gunkel.